

Berg, Hans Conrad Koefoed, Ole Bjørn Kraft og Skytte. 2. beh. $\frac{30}{3}$ (F. sp. 4272). 3. beh. $\frac{30}{3}$ (F. sp. 4310). *Loven stadfæstet 31. marts 1949.* (Lovt. nr. 150).

Der har fra gammel tid bestået den særordning på Bornholm, at *amtsråds kredsen også omfatter øens købstæder*. Denne ordning, der er historisk og traditionelt begrundet, har blandt andet fundet udtryk i lov nr. 98 af 4. marts 1918, hvorved der er fastsat nærmere bestemmelser om fordelingen af Bornholms amtsfonds udgifter mellem land og by.

Gennem flere år har der på foranledning af de landbovalgte medlemmer af amtsrådet været ført en række *forhandlinger* angående spørgsmålet om eventuelt ophør af fællesskabet eller om ændringer i vilkårene for dets fortsatte beståen. Under disse forhandlinger er man nået til enighed om at *fortsætte fællesskabet på en række nærmere angivne vilkår*. Herved ændres den tidligere mellem byrådene og de landbovalgte medlemmer af amtsrådet indgæede overenskomst, der lå til grund for den nævnte lov af 1918.

Fællesskabets fortsættelse på de ændrede vilkår kræver i et vist omfang lovhjælp, og det var med henblik herpå, at nærværende lov gennemførtes. Angående dens indhold skal anføres følgende:

I medfør af loven af 1918 og en med hjemmel i denne udstedt kongelig anordning er udgifterne til *sygehusvæsen* hidtil blevet fordelt mellem land og by efter folketal. Efter den nu indgæede overenskomst skal *sygehusudgifter fremtidig fordeles efter sygedage*, hvorved opnås en mere retfærdig fordeling af udgifterne, idet landbefolkningen erfaringsmæssigt benytter sygehusene mindre end købstædernes befolkning. 1918-loven er derfor blevet ændret således, at der ved kongelig anordning kan fastsættes regler svarende til overenskomstens bestemmelser om udgiftsfordelingen.

I forbindelse hermed har man fundet det hensigtsmæssigt at ændre *reglerne om ydelse af tilskud fra den fælles-*